

K této skutkové okolnosti nemůže býti hleděno, když st-1 ani ne tvrdí, že nastala před vydáním nař. rozhodnutí a nedovojuje z okolnosti té nesprávnost skutkového zjištění, na němž nař. rozhodnutí se zakládá.

Ježto nebylo shledáno, že by skutkové zjištění bylo ztíženo nějakou z podstatných vad v 2. odst. § 6 zák. o ss udaných, dlužno stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3279.

Váleční poškozenci: * Výše sirotčího důchodu nemanželského dítěte podle § 23 zák. č. 142/1920 jest nezávislá na výši alimentů, k jichž placení se nemanželský otec zavázal soudním smírem.

(Nález ze dne 25. února 1924 č. 5022/23).

Prejudikatura: Boh. 2204 adm.

Věc: Nezletilá Marie R., zastoupená mateřskou poručnicí Marií R. a poručníkem z povolání Antonínem K. ve Velkém L. proti ministerstvu sociální péče o sirotčí důchod.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem zem. úřadu pro péči o válečné poškozence v Brně z 19. ledna 1922 byl nezl. Marii R. ve Velkém L., dne 29. prosince 1921 narozené nemanželské dceři ve válce zemřelého Adolfa K., na základě zák. z 20. února 1920 č. 142 Sb. přiznán sirotčí důchod ročních 96 Kč od 1. května 1920 do dokonání 16. roku neb do dřívějšího jejího zaopatření s 50% drahotní přírůžkou měsíčních 4 Kč až na další.

Odvolání nezl. Marie R., zastoupené mateřskou poručnicí Marií R. st. min. soc. péče nař. rozhodnutím zamítlo z těchto důvodů:

Dle spisů okr. soudu ve V. uzavřen byl dne 11. července 1913 u jmenovaného soudu mezi poručníkem nezl. Marie R. Robertem Sch. a otcem a zástupcem nezl. Adolfa K., Alofem K. st. smír, dle něhož tento poslednějši uznal, že nezl. Adolf Kirschner jest otcem nezl. Marie Terezie R., dne 29. prosince 1911 narozené, a zavázal jmenovaného k placení měsíční částky 8 K na výživu a vychování uvedeného dítěte, a byl tento smír také vrchnoporučensky schválen.

Tímto smírem byl ve smyslu § 1380 o. z. o. závazek nezl. Adolfa K. ke konání otcovských povinností vůči nezl. Marii R. jednou pro vždy přesně určen, a neměl tedy nemanž. otec nad ujednané alimenty žádného dalšího závazku k řečenému dítěti z důvodu otcovství.

A poněvadž sirotčí důchod jest dle povahy své náhradou za ztrátu, již dítě utrpělo smrtí otcovou, jest možno nezl. Marii R. na základě §§ 21 a 23 zák. z 20. února 1920 č. 142 Sb. přiznati důchod sirotčí jen v té výši, kolik činí vyrovnané alimenty, tedy ročně 96 Kč.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Zákon z 20. února 1920 č. 142 Sb. postaviv co do podmínek nároku dle § 21 nemanželské děti válečných poškozenců, uvedených v § 20,

úplně na roveň dětem manželským, — by-li ovšem počat: před událostí, která nárok zakládá, — ustanovil v § 23 cit. zák. důchod sirotčí pro jedno dítě roční částkou 300 Kč a pro každé další dítě, žijící v téže domácnosti 252 Kč ročně.

Zákon vyjádřil tedy zcela jasně, že důchod tento má být poskytnut pevnou sumou absolutní. Předpis o tom, zdali a za jakých podmínek tato absolutní výše sirotčího důchodu smí být snížena, dán jest v ustanovení § 24 cit. zák., jež jako nižší hranici důchodu vdovského a sirotčího dohromady označuje částku 1800 Kč, a předpisuje, že kdyby důchody tyto dohromady převyšovaly tuto částku, jest důchod sirotčí stejnoměrně snížit. V tomto jediném případě zákon dopouští, aby sirotčí důchod byl snížen.

Že názor tento jest správný, vyplývá i z ustanovení zák., jednajících o důchodu sirotčím s ustanoveními o důchodu vdovském. I tento důchod stanovil zákon v § 17 částkou pevně určenou; avšak již v následujícím § 18 připustil výslovně snížení jeho pro případ, že vdova nežila s manželem ve společné domácnosti, na takový obnos, kterým by manžel byl povinen přispívat na její výživu. Z toho je patrný úmysl zák. nahraditi vdově újmu jí nastalou, t. j. onen obnos, jehož by se jí jinak dostávalo od manžela.

Nepojal-li však zákon obdobného ustanovení do své částky c), pojednávající o důchodu sirotčím, pak z toho následuje e contrario, že důchod sirotčí vytčeným způsobem omeziti nechtěl a neomezil, že tedy výše sirotčího důchodu podle § 23 zák. z 20. února 1920 č. 142 Sb. jest nezávislá na výši alimentů, které se nemanž. otec zavázal svému nemanž. dítěti platiti.

Vyslovilo-li tedy nař. rozhodnutí, že nezl. Marii R. nepřísluší sirotčí důchod 300 Kč, nýbrž pouze 96 Kč ročně s 50% drahotní přírážkou, t. j. ve výši alimentálních platů, k jichž splnění se nemanž. otec Adolf K., resp. jménem jeho jeho otec Adolf K. st. soudním smírem zavázal, pak vycházel žal. úřad z nesprávného právního názoru a bylo proto rozhodnutí jeho zrušiti dle § 7 zák. o ss.

č. 3280.

Zajištění bytu: *Budovy náležející obci nepodléhají zajištění bytů podle zák. č. 225/1922.

(Nález ze dne 25. února 1924 č. 15.479/23).

Prejudikatura: Boh. 3066 adm.

Věc: Obec Ž. proti zemské správě politické v Praze o zajištění bytu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítla zsp v Praze odvolání stěžující si obce z rozhodnutí osp-é v Žamberku z 25. října 1922, jímž k dožádání okr. soudu v Žamberku na základě § 13 zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. zajištěn byl v domě, náležejícím obci Ž., byt, který byl t. č.